Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII nr. 98. (554). * miercuri 5 dec. 1956 * 4 pag. 15 bani

Sosesc vești

- Pioniera Pănița Grădinaru din unitatea nr. 2, Focșani ne scrie că detașamentul lor a proiectat o excursie pe schiuri la ferma de stat din comuna Petrești.
- In unitatea nr. 13, din comuna Luncani, raionul Turda — ne comunică tov. Pop Emil, — pionierii repetă o piesă de teatru pe care o vor prezenta la serbarea pomului de iarnă
- Pionierii de la Școala medie mixtă din Calafat pregătesc un pom de iarnă cu daruri și jucării, pe care îl vor da copiilor de la grădinița Gospodăriei Agricole Colective din orașul lor.
- Ne-a mai sosit o veste — Lupu Vasile și Seu Gheorghe, din clasa a V-a de la Școala de 7 ani nr. 3 din Focșani, și-au reparat săniuțele și-au lustruit patinele.
- Știți pentru ce Scorobeț Livia, din clasa a VII-a A de la Școala de 7 ani mixtă nr 1 din Făgăraș, așteaptă cu nerăbdare vacanța? Ca să croșeteze un pulover surorii sale mai mici.

PLAN DE VACANȚĂ

29 decembrie
Adunarea festivă cu prilejul zilei de 30 decembrie, a IX-a aniversare a Republicii Populare Romîne. Il vom invita în mijlocul nostru pe Moș Bîgu.

30 decembrie
Serbarea pomului de iarnă urmată de un carnaval pionieresc. Vor fi invitați în primul rînd fruntașii la învățătură.

2 ianuarie
Vizitarea expoziției de pictură închinată lui Ion Creangă (La Clubul învățătorilor)

3 ianuarie
Seară de basm. Se vor prezenta fragmente dintr-un basm al lui Ion Creangă.

1—8 ianuarie
Săptămîna strîngerii fierului vechi. Clasa cu cea mai mare cantitate de fier vechi va fi evidențiată pe unitate.

4 ianuarie
Serată literară. Se va organiza un concurs „Cea mai frumoasă și interesantă ghicitoare".

5—6 ianuarie
Vizitarea orășelului copiilor din Piața Republicii.

7 ianuarie
Ziua sportului — se va organiza un concurs de patinaj, săniuțe și șah pe întreaga unitate.

6—9 ianuarie
Vizionarea pieselor „Albă ca Zăpada" și „Despod Vodă".

9 ianuarie
Excursie la ferma de stat din comuna Bragadiru, regiunea București.

Unit. 12 raionul Lenin
București

In pag. a III-a aflați cum să lucrați costume pentru carnaval.

SPORTIVII NOȘTRI LA MELBOURNE

L. ROTMAN

D ALEXE

S. ISMAILCIUC

N LINCA

L. ROTMAN. — Dublu campion olimpic El a obținut medalia de aur la 10.000 metri canoe și recent pe aceea de 1000 metri canoe. Astfel a adus culorilor romînești o strălucită victorie Foarte puțini sînt acei sportivi care au reușit să obțină două medalii la Olimpiadă

D. ALEXE și S ISMAILCIUC — Au cîștigat titlul olimpic la proba de 1.000 metri canoe dublu Ei au obținut pentru țara noastră deci încă o medalie de aur. Rezultatul obținut este de 4 minute și 47 secunde.

N LINCA. — Excelentul boxer romîn n-a cunoscut nici o înfrîngere în meciurile susținute la Olimpiadă. In finală Linca l-a învins, după un meci aprig disputat pe irlandezul Tiedt, obținînd medalia de aur și titlul de campion olimpic

La ora cînd se tipăresc aceste rînduri, de la Melbourne ne parvin importante știri asupra situației clasamentului general

In fruntea echipelor reprezentative se află în momentul de față echipa S U A. urmată la o diferență de 21 de puncte de echipa U.R S S

Probele nu s-au terminat încă și de abia spre sfîrșitul acestei săptămîni situația va putea fi mai bine precizată In orice caz, sovieticii au multe șanse să ocupe primul loc la Olimpiadă, mai ales că mai sînt de disputat multe meciuri de fotbal.

Echipa R.P.R. se află pe locul 10 din 69 țări participante la Olimpiadă Țara noastră a cucerit pînă în momentul de față 4 medalii de aur, 3 de argint și 1 de bronz. Acesta este un mare succes al culorilor romînești și el dovedește o creștere a sportului nostru, dacă ne gîndim că la trecuta Olimpiadă țara noastră a obținut o singură medalie.

Iată numele deținătorilor de medalii:

Medalii de aur: *L Rotman (canoe) S Ismailciuc— D Alexe (canoe dublu), N. Linca (box).*

Medalii de argint: *Olga Orban (floretă) M. Dobrescu (box) Gh Negrea (box).*

Medalii de bronz: *C. Dumitrescu (box).*

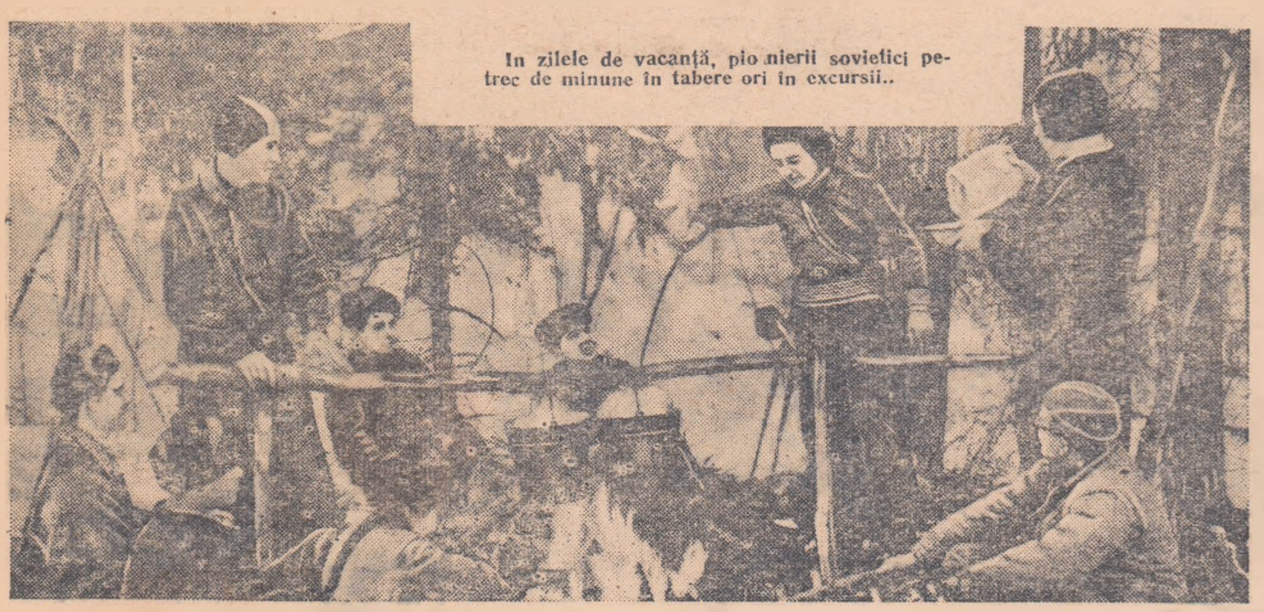
Săptămîna aceasta rezervă însă multe surprize și, după cum sperăm, unele din ele s-ar putea să fie îmbucurătoare pentru noi.

Urmăriți-ne în numerele viitoare. Vă vom ține la curent.

Marea lege sovietică

Afganistanul şi Republica Socialistă Sovietică Tadjică sînt vecine. Afganistanul e de cîteva ori mai mare. Totuşi în R.S.S. Tadjică sînt de zece ori mai multe şcoli. Faptul acesta vă poate da o idee despre înaltul nivel cultural la care au ajuns pînă şi cele mai mici şi depărtate republici sovietice.

Dreptul la muncă, la cultură, la odihnă, la asistenţă medicală, iată numai cîteva din drepturile sfinte înscrise în Constituţia sovietică, de la a cărei creare se împlinesc, la 5 decembrie, 20 de ani. Grija cea mai de seamă a statului sovietic e să asigure cetăţenilor săi mijloacele de exercitare a acestor drepturi. Iată numai cîteva cifre: în primele luni ale lui 1956 numărul muncitorilor şi funcţionarilor din economia U.R.S.S. a crescut cu 1.200.000. Uniunea Sovietică are 217.000 şcoli de învăţămînt general, la care lecţiile se predau în 57 de limbi. In U.R.S.S. există 1911 case şi palate ale pionierilor. Numai pentru copii şi tineret se tipăresc 113 ziare şi 38 reviste... Dar ar trebui filele unei cărţi uriaşe ca să zugrăveşti toate realizările pe care statul sovietic le pune la dispoziţia cetăţenilor săi.

In zilele de vacanţă, pionierii sovietici petrec de minune în tabere ori în excursii..

In ţinuturile înrobite şi asuprite odinioară de ţarism, viaţa economică şi culturală a căpătat o dezvoltare uriaşă sub orînduirea sovietică. Iată-l pe fierarul Ahmad Samohmudov din Taşkent (R.S.S. Uzbecă) ieşind de la teatru cu nepoţii săi.

Organizaţia Naţiunilor Unite

Deseori, în discuţiile părinţilor voştri sau în coloanele ziarelor, aţi întîlnit un nume: Organizaţia Naţiunilor Unite. Şi de bună seamă că tot de atîtea ori v-aţi pus întrebarea: Ce este oare această Organizaţie? Care sînt rosturile ei? Cum funcţionează?

...Istoricul Organizaţiei Naţiunilor Unite nu e prea vechi. El începe după un eveniment dureros, care a adus popoarelor lumii noian de suferinţe: cel de-al II-lea război mondial. Victorioasa luptă a puterilor aliate a înfrînt forţele întunecate ale fascismului care ameninţau să îngenunche omenirea. Popoarele lumii, încercate din greu şi dornice de o viaţă paşnică, fără ameninţări şi primejdii, au încredinţat atunci marilor puteri (Uniunea Sovietică, S.U.A., China, Anglia şi Franţa) sarcina nobilă de a creea o organizaţie menită să vegheze pacea şi securitatea pe glob. Temeliile acestei organizaţii s-au pus la 26 iunie 1945, la conferinţa de la San Francisco, cînd s-au adoptat principiile şi regulamentul Organizaţiei Naţiunilor Unite, semnat de 51 de state. Activitatea O.N.U. a început în acelaşi an, la 24 octombrie.

Sediul permanent al O.N.U. se află la New-York (S.U.A.), iar organele sale principale au fost fixate astfel: Adunarea Generală, ale cărei sesiuni au loc o dată pe an, în afară de cazuri excepţionale; Consiliul de Securitate, alcătuit din 11 membri; Consiliul Economic-Social, format din 18 membri; Tribunalul Internaţional, format din 15 membri, cu sediul la Haga şi Secretariatul. Fiecare ţară membră poate trimite la O.N.U. o delegaţie formată din cel mult 5 oameni, care au laolaltă un singur vot.

Principiile, sarcinile Organizaţiei Naţiunilor Unite (cuprinse într-un document numit „Carta O.N.U.") oglindesc cerinţele şi ţelurile cele mai arzătoare ale popoarelor. Ţelurile acestea sînt menţinerea păcii şi securităţii internaţionale, dezvoltarea legăturilor de prietenie între ţări, întărirea colaborării economice şi culturale mondiale. O.N.U. are misiunea de a înlesni rezolvarea pe cale de tratative a neînţelegerilor dintre state, de a sancţiona sever orice putere care ar încerca să ştirbească libertatea şi suveranitatea unui stat, de a veghea la deplina egalitate în drepturi a tuturor ţărilor.

Milioane de oameni cinstiţi din întreaga lume sprijină cu tărie aceste principii, aceste îndatoriri ale O.N.U., văzînd în ele o chezăşie a menţinerii şi consolidării păcii. Cu toate acestea, în primii săi ani de existenţă, O.N.U. nu a fost întotdeauna la înălţimea sarcinilor sale. Aceasta s-a datorit reprezentanţilor ţărilor imperialiste care, trecînd chiar peste voinţa propriilor lor popoare, au făcut tot posibilul să frîneze şi să întîrzie acţiunile pentru pace. Aşa a fost, de pildă, alimentat de către aceştia, războiul din Coreea. Tot reprezentanţii statelor imperialiste refuză şi azi să primească în O.N.U. pe reprezentanţii Republicii Populare Chineze, un stat uriaş, apărător dîrz al păcii. Ei menţin în schimb la O.N.U. pe reprezentantul lui Cian Kai-şi, pe care poporul chinez l-a alungat şi care s-a refugiat împreună cu cîteva slugi în insula Taiwan. In stăvilirea acestor acţiuni nedemne s-a ridicat însă cu fermitate Uniunea Sovietică. Datorită eforturilor şi însufleţirii reprezentanţilor Uniunii Sovietice, O.N.U. a întreprins o seamă de acţiuni importante în slujba păcii şi progresului. Aşa au fost, de pildă, rezoluţia de condamnare a propagandei de război (1947) şi rezoluţia din 1954 cu privire la adoptarea unui tratat internaţional pentru dezarmare. Tot datorită insistenţelor U.R.S.S., a fost primit anul trecut în O.N.U. un grup de 16 ţări, cu orînduiri sociale diferite, printre care şi ţara noastră.

Delegaţia Republicii Populare Romîne, la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

In zilele acestea, la New-York se desfăşoară cea de a 11-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. In faţa delegaţilor prezenţi acolo stau sarcini extrem de importante pentru viitorul omenirii. In prezent se poartă discuţii asupra agresiunii săvîrşite de Anglia, Franţa şi Israel împotriva Egiptului. Adunarea Generală a condamnat acţiunea duşmănoasă a celor trei state şi a hotărît trimiterea unor forţe poliţieneşti internaţionale în Egipt, pentru reglementarea situaţiei. Reprezentanţii ţărilor socialismului şi reprezentanţii altor popoare paşnice duc în continuare lupta pentru rezolvarea justă a situaţiei din Egipt, pentru neamestecul O.N.U. în treburile interne ale R.P. Ungare. Ei sînt purtătorii de cuvînt ai înflăcăratei dorinţe a popoarelor, de pace şi libertate.

Vasile MANUCEANU

Colţul distractiv

S-A LĂUDAT OARE POŞTAŞUL?

Un poştaş, venit în concediu la Moscova dintr-o regiune situată dincolo de cercul polar de nord, povestea că el reuşea să cutreiere într-o singură zi — folosindu-se de mijloace de locomoţie diferite — peste o sută de aşezări omeneşti şi să împartă cu acest prilej peste o mie de scrisori.

— Imposibil! obiectară ascultătorii. Aşa ceva miroase de la o... poştă a lăudăroşenie.

— Ba nu mă laud! ripostă poştaşul.

Voi ce credeţi, dragi cititori? S-a lăudat sau nu s-a lăudat poştaşul!

(R: Dincolo de cercul polar de nord, după cum ştiţi, „ziua" e de 180 de zile. Intr-un asemenea timp e într-adevăr posibil să cutreieri 100 de aşezări omeneşti).

SE POATE?

— Ia spune-mi, ştii cît fac 18 împărţit în două?

întrebă un băiat din clasa a IV-a pe unul dintr-a II-a.

— Sigur că ştiu, răspunse acesta. 18 împărţit în două fac 9!

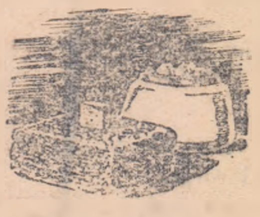
— Nu e adevărat! răspunse celălalt. 18 împărţit în două fac 1!

Cum a socotit el?

(R: A tăiat cu o linie orizontală cifra 18 la mijloc şi i-a ieşit o fracţie $\frac{10}{10}$ care e într-adevăr egală cu 1).

BURETELE ŞI ZAHĂRUL

Pe un burete de baie umed, puneţi o bucată de

zahăr uscată. Zahărul se va umezi în cîteva secunde.

Puneţi însă o bucată umedă de zahăr pe un burete perfect uscat. Buretele nu se va umezi nici un pic. De ce această diferenţă?

(R: Zahărul cubic formează între cristale numeroase vase capilare. După cum ştiţi, vasele capilare, se umplu îndată, în momentul în care vin în contact cu un lichid. Buretele nu are vase capilare — găurile sale sînt mult mai mari. Aşa se explică de ce zahărul se umezeşte în primul caz, iar buretele nu se umezeşte în al doilea caz).

PRIETENII

Au fost odată cinci prieteni: Petrică, Jenică, Ionel, Fănică şi Nicuşor. Ionel era mai mic decît Jenică. Nicuşor era mai mare decît Petrică, Fănică era mai mic ca Ionel, Jenică mai mare ca Nicuşor, Petrică mai mic ca Ionel, Fănică mai mic ca Jenică, Nicuşor mai mare ca Ionel, Petrică mai mare ca Fănică, Fănică mai mic ca Nicuşor, Petrică e mai mic ca Jenică. Jenică era cel mai mare şi Fănică cel mai mic. Care este ordinea mărimii celor cinci prieteni?

(R: Jenică, Nicuşor, Ionel, Petrică, Fănică).

★

Incepem o nouă rubrică în gazeta noastră, intitulată „Poşta veselă". In cadrul acestei rubrici vom publica scrisorile în care cititorii noştri prezintă întîmplări hazlii din clasa şi din şcoala lor. Iată prima scrisoare de acest fel.

★

O nouă rasă de găini

— Ei, atunci scoateţi o foaie de hîrtie şi scrieţi-vă numele pe ea. Iată subiectul lucrării: „Rasele de găini".

Teodorescu îngălbeni, nu alta. Il trase de mînecă pe Radu, colegul lui de bancă, şi-i şopti:

— Radule, la tine mi-e scăparea! Dacă nu-mi sufli, îs pierdut!...

— Da' tu de ce n-ai învăţat lecţia?

— Aveam notă. De unde să ştiu cu c-o să ne dea extemporal?

— Bine, îţi suflu, numai taci din gură.

Băieţii începură să scrie. Teodorescu scrise încet şi caligrafic titlul lucrării.

— Ascultă! îi şopti Radu. Strămoşul găinii este găina Banchiva, de origine indiană.

Cele patru cuvinte

— Imprumută-mi puțin briceagul tău, o rugă Marian pe Ecaterina într-o recreație. Ecaterina avea un briceag vechi, cu vîrful puțin îndoit. De fapt, lui Marian îi venea greu să-i ceară briceagul, pentru că o știa supărăcioasă. Incă de la începutul anului, de cînd se așezase în bancă cu ea, Ecaterina nu-l privea cu ochi buni. Dar ce să-i faci, acum avea mare nevoie să-și ascută creionul. Ecaterina îi întinse briceagul și Marian se apucă să-i îndrepte lama Lama veche, puțin ruginită, cedă și, vai, nenorocire! se rupse în două.

— Să-mi dai alt briceag!... Nu mă interesează, se supără Ecaterina

— Dar a fost vechi, de aceea s-a rupt, rosti necăjit Marian.

— Nu vreau să știu! Să-mi cumperi unul nou.

Cît a durat cearta nu știu, dar am să vă spun mai tîrziu cum s-a sfîrșit.

. . . .

Doru Niculescu un băiat iute ca o sfîrlează, nu-și găsește astîmpăr cît îi ziua de mare. N-ai să crezi, cînd ai să-l vezi cît e de scund, că-i gospodarul casei. Se scoală de dimineață, cumpără pîine, tot ce trebuie în casă și abia apoi pleacă spre școală. Tot la sfîrșitul lunii el merge să plătească apa, lumina. Mă rog, tot ce intră în atribuțiile unui gospodar îl privește și pe el. Mama e croitoreasă la cooperativa „7 Noiembrie" și n-are prea mult timp.

Acum că îl cunoașteți cît de cît, să vă spun ce i s-a întîmplat lui, tot la începutul anului.

Intr-o zi Doru și încă doi băieți și-au găsit de lucru la tabloul electric. Au tot învîrtit la bușoane pînă le-au scos și nu s-au priceput să le pună la loc. Ce-au stricat ei acolo, n-aș putea să vă spun, dar școala întreagă a rămas fără lumină două zile. Cine a făcut asemenea stricăciune? Cine-s vinovații? Nimeni nu știa. Iar la rîndul lor vinovații nu scoteau o vorbă. Fetele erau revoltate.

— Se vede cît de colo că asta au făcut-o băieții! Niște lași, spuneau ele.

Doru nici nu îndrăznea să se uite în ochii cuiva, dar n-avea nici curajul să mărturisească Ceilalți doi la fel. Apoi totul s-a descoperit Intr-o adunare au fost aspru judecați, dar cele mai aspre au fost fetele.

— Ce mai, băieții! N-avem nevoie de ei! spuneau ele.

. . . .

Unul din cei trei care stricaseră instalația electrică era Tomescu Mihai. Un băiat cu părul ca țepii unui arici, de culoarea castanei și cu nasul plin de pistrui. El voia să stea în bancă cu Voica Dar ea nici s-audă de așa ceva. Voica e o fată liniștită, cu ochi mari și cu vorba tare măsurată Nu-i convenea să stea în bancă cu un asemenea neastîmpărat.

— Școală cu fete ne-a trebuit nouă? spuneau băieții. Poftim! Unele te iau cu gura de nu mai scapi, altele nu vorbesc dar se uită în așa fel la tine că mai bine ar țipa.

— Să le tragem o bătaie! — propuneau unii.

— Să nu le primim în clasă! — spuneau alții.

Cum s-au terminat aceste neînțelegeri? S-o întrebăm mai bine pe tovarășa Demetrian — diriginta clasei...

. . . .

— Povestiți-ne cîte ceva despre clasa a V-a.

— Aș avea de povestit zile în șir despre clasa mea. La începutul anului au fost multe certuri, indisciplină.

Aici, tovarășa profesoară se opri și-mi arătă catalogul.

— Uite-l, el îți poate vorbi despre învățătură în locul meu.

Și într-adevăr, cei mulți de 5 și 4 grăiesc

— Spuneți-mi, Gheorghiu Ecaterina e într-adevăr o fată supărăcioasă?

— Nicidecum. Se înțelege că Marian nu i-a cumpărat alt briceag, dar a scris o compunere veselă despre pățania cu briceagul și ea a rîs cea dintîi. E drept că la început nu-i venea la îndemînă să stea în bancă cu un băiat. Apoi a văzut că Marian îi arată tot felul de jocuri, îi povestește o grămadă de lucruri, și s-au împrietenit.

— Dar Doru?

— Doru e un băiat de nădejde. Il vezi cît e de mic! Ei bine, nu știi cît e de priceput la toate

Și tovarășa Demetrian îmi arătă un ștergător împletit din foi de porumb cu multă iscusință. Astă vară, în tabără la Covasna, a devenit un bun sportiv și acum îi învață și pe ceilalți copii Intîmplarea cu lumina a fost dată uitării Iar fetele țin acum la el, foarte mult.

— Cred că ați ghicit că vreau să vă întreb acum despre Tomescu Mihai..

Drept răspuns profesoara îmi arătă dulapul cu cărți, Mihai e bibliotecarul clasei. Și nu-i de glumit dacă aduci cu întîrziere o carte. El îi îndeamnă pe copii să citească cît mai multe cărți. Dacă ar fi să-ți spun pe scurt despre clasa a V-a, aș spune patru cuvinte „o clasă de prieteni".

Buzău — Școala medie mixtă nr. 2.

B. CARAGIALE

— Cum? Bunica?

— Nu, ma!.. Ba-ba-banchiva! Uite că mă și bîlbîi!..

— Aha am înțeles! Acum mai spune și altceva.

— Teodorescu!!... Ce faci acolo? Radule, ia treci tu în banca din fund! răsună aspru vocea tovarășei profesoare.

Rămas fără ajutor, Teodorescu Ion caută să copieze din maculator. Băgă mîna în pupitru și scoase un caiet învelit în hîrtie albă Teama îl zăpăcise în așa hal, încît, în loc să deschidă maculatorul la zoologie, îl deschisese la fizică și anume la lecția despre acumulatoare. Cum însă și la fizică era tot atît de bine pregătit ca și la zoologie, începu să copieze în neștire.

In sfîrșit, lucrările au fost gata. Tovarășa profesoară răsfoi în treacăt pînă ajunse la lucrarea lui Teodorescu. Aci se opri, își plimbă ochii pe ea, apoi începu să ne-o citească cu voce tare:

— Strămoșul găinii este găina babei Chiva, originară din India. Găina aceasta era slabă și avea oase pneumatice. Oamenii au prins găinile babei Chiva și le-au domesticit dîndu-le să mănînce acid sulfuric. Cea mai importantă rasă este rasa Indochina care acumulează curentul cu ajutorul prizelor electrice. Găinile acestea se hrănesc cu plăci de plumb. Este cea mai importantă găină pentru că dă curent electric

Cu toții am izbucnit în hohote de rîs Interesantă rasă de găini a mai descoperit și Teodorescu al nostru!

Cornel BECHERESCU
Craiova

Alegeți-vă costumul

Știm, dragi copii, cu cîtă nerăbdare așteptați serbările din jurul pomului de iarnă. Vă amintiți, desigur, ce bine ați petrecut acum un an și cu siguranță că vă faceți planuri și mai frumoase pentru carnavalul care vine.

Vă întrebați poate ce costum veți îmbrăca, cum o să vi-l confecționați. Iată cîteva modele care se lucrează foarte ușor.

Vă puteți îmbrăca cu un trening maro, căruia îi adăugați o coadă de molton tot maro, întărită cu sîrmă. Pe cap puneți o pălărie cu boruri mari și pană. Vă încălțați apoi cu cizme, iar pe față vă prindeți o mască cu mustăți de pisoi. Costumul de motan încălțat e gata!

Cu un trening gri, alb sau negru, cu o codiță mică de blană și o mască cu urechi mari și ochi roșii, realizați un costum de iepuraș

Vreți să vă costumați în Scufița Roșie? E foarte simplu, o fustiță (fig. 1) roșie foarte creață și scurtă, un șorțuleț cu volănaș făcut din tifon alb. Din același material cu șorțulețul, o bluză cu mînecí bufante scurte, pe deasupra căreia se îmbracă un ilic negru. Scufița (fig. 2) se face dintr-o bucată de pînză roșie, lată de 15 cm și lungă de 45 cm, se dublează cu acelaș material și se trage la mașină de jur împrejur, se întoarce pe față și se apretează Această bantă dublă se îndoaie pe mijloc și se trage la mașină pe una din margini, la distanța de 2 cm. Colțurile din față ale scufiței le călcați așa ca să rămînă ușor îndoite în afară. O să arate ca o bonetă olandeză. Costumul se completează cu o bășmăluță albă legată la gît și cu un coșuleț mic de răchită, acoperit cu un șervețel

SCUFIȚA ROȘIE

FLOARE

Tot atît de ușor este să vă confecționați un costum de floare (fig. 3). Pentru orice floare se face acelaș corsaj simplu din pînză verde, strîns pe corp pînă la talie, închis cu nasturi la spate. De la talie în jos adăugați o bantă verde, lată de 12 cm și lungă de 1,50 m, încrețită mult, tăiată și tivită în partea de jos în formă de sepale. Din tifon colorat, bine apretat, faceți 4 volane încrețite, late de 30 cm și lungi de 1.50 m. Cînd așezați volanele aveți grijă ca acelea de deasupra să fie din ce în ce mai scurte și intercalate unele între altele. Cine se costumează în floare va purta pe cap un rotocol mic de carton, pe care se prinde o floare de tifon, tăiată din multe petale (lungi de 10—15 cm) în patru rînduri intercalate (fig. 4).

MARIA VLAD și I. DUMITRESCU
prof. la Palatul pionierilor, București

AUTOMOBILUL de STICLĂ

S-ar părea că e cu neputință să te gîndești la construirea unui automobil cu caroserie de sticlă. Totuși fabrica de automobile „Lihaciov" din Moscova a dovedit că se poate Caroseria aerodinamică și lucioasă a noului automobil a fost fabricată din fibre de sticlă moi și trainice, asemănătoare cu cele de mătase fină.

Modelul de lemn al caroseriei a fost mai întîi acoperit cu un strat gros de fibră de sticlă impregnată cu smoală artificială. La început s-a format o pislă urîtă și lipicioasă Dar caroseria a fost așezată în cuptor și supusă unei încălziri treptate în vid. Pisla de sticlă a devenit mai compactă, iar smoala cu care fusese impregnată s-a întărit Astfel s-a obținut un material foarte rezistent și ușor, denumit „sticloplastic" Caroseria a fost șlefuită, apoi vopsită cu vopsea de automobil de culoare deschisă.

Ca înfățișare exterioară automobilul nu se deosebește cu nimic de unul de oțel Totuși este mai ușor, mai trainic și nu ruginește niciodată, chiar în garajul cel mai umed

Fiii Scafandrului

POVESTIRE IN IMAGINI — TEXT A. WEISS — DESENE IULIAN MARIN

Cap. X. — IN CAUTAREA LUI PETRE

REZUMATUL CAP. PRECEDENT

In cel care-l prinsese, Petre recunoscu cu uimire pe Berca, bătrinelul ce părea atît de cumsecade în sat. Petre fu legat de mîini și dus în vechiul depozit de pește.

Ducu, rămas în locul unde-l lăsase Petre, văzu scena aducerii fratelui său legat fedeleș. O voce misterioasă îl povățui să nu-și piardă cumpătul și mai bine să-l anunțe pe Vasile de cele întîmplate.

Intre timp, în cabina șalupei, Ștefan Negru cerceta cu atenție cîteva obiecte Ele erau de proveniență străină și după cum îi spuseseră cei de la miliția orășenească, fuseseră introduse în țară prin contrabandă. „Nu cumva există vreo legătură între mărfurile introduse prin contrabandă și faptele ciudate ce se petrec pe aci?" — se gîndea Ștefan Negru.

PRIVIGHETOAREA

Marin Iancu Nicolaie

Cică odată, de mult, un împărat, puternic, dar vestit pentru cruzimea lui trecea într-un amurg printr-o grădină minunată.

Deodată, dintr-un boschet de iasomie, și trandafiri sălbatici, răsună cîntecul unei privighetori. Era ca și o șoaptă murmurată în somn de un copil fericit care simte bătînd alături de el inima fierbinte a mamei.

Uimit, împăratul făcu semn scutierului ce se afla în preajmă, poruncindu-i ca pînă în zori s-o prindă și s-o aducă în fața sa pe minunata cîntăreață. Apoi se retrase în iatacul său, unde rămase pe gînduri, așteptînd să i se împlinească porunca. Și porunca lui se împlini întocmai, pentru că lui i se împlineau toate poruncile, chiar dacă pentru asta trebuia să cadă capetele multor supuși.

Cînd aurora, bătînd în ferestrele iatacului cu degete muiate în lumină trandafirie, vesti apropierea zilei, scutierul i se înfățișă aducîndu-i într-o colivie de aur și nestemate, mica pasăre.

Impăratul o privi nemulțumit. Se așteptase ca o vietate cu asemenea viers, să fie negreșit împodobită cu pene de aur, plisc de mărgean și ochi de diamant. Și cînd colo, în fața lui, în colivia împărătească, tremura zgribulită, privind cu ochișorii ei mici, o păsărică fără nimic deosebit, față de care chiar gureșa vrabie, cu penele ei cenușii și ciocul scurt și gros, părea mai elegantă.

Impăratul își mută privirea turburată de furie și bănuială de la pasăre la scutier și acesta, care-și cunoștea stăpînul, prinse a tremura din toate mădularele ca un adevărat vinovat, cu toate că era de bună credință. Aceasta îl făcu pe împărat să creadă cu toată tăria că a fost înșelat și, fără a sta pe gînduri, apucă de pe o măsuță de lac negru un ciocănel de fildeș și izbi cu el, într-un anumit fel, în tipsia strălucitoare a unui gong de bronz.

Intr-o clipă, apărură doi gîzi goi pînă la brîu și înarmați cu paloșe încovoiate. Impăratul făcu semn și scutierul fu luat între ei și dus la locul de osîndă. Apoi împăratul dădu poruncă unui nou scutier să ducă pasărea afară și să-i redea libertatea. Nu credea că ea este adevărata cîntăreață.

A doua zi, împăratul trecu din nou prin apropierea tufelor de iasomie și trandafiri sălbatici și iarăși auzi trilurile fără pereche de frumoase ale privighetorii. Din nou inima prinse a-i bate puternic în dorința de a avea pentru sine pasărea cu viers dumnezeiesc. Și din nou dădu poruncă să i se aducă pasărea.

De șapte ori la rînd căzură, unul cîte unul, capetele a șapte scutieri și de șapte ori fu prinsă și slobozită privighetoarea.

A opta zi însă, împăratului i se năzări că păsărica îl privește batjocoritor cu ochii ei mici ca două neghine. Infuriat, dădu poruncă gîdelui să scoată ochii privighetorii — și porunca lui pe dată se împlini. Se stinseră astfel izvoarele luminii care îmbătau sufletul micii vietăți cu toate frumusețile cerului și ale pămîntului, făcînd-o să le laude atît de duios în cîntecele sale. Biata păsărică rămase mult timp împietrită, ca și cum nu ar fi fost o ființă însuflețită, ci o simplă jucărie.

Impăratul și gîdele o priveau cu o cruzime care le slutea chipurile și așa destul de slute.

Dar, deodată, privighetoarea ridică spre cer căpșorul ei cu orbitele goale și dădu drumul unui fir de cîntec atît de trist, încît din tufa de iasomie și trandafirii sălbatici păliră.

Impăratul înmărmuri. Işi dădu seama că pasărea nu era alta decît chiar aceea după care tînjise atît și pentru care făcuse să cadă capetele scutierilor săi.

Dădu atunci poruncă să fie adunați de îndată la curtea sa toți vracii și meșterii de nestemate din necuprinsa-i împărăție. Porunci celor dintîi să vindece orbitele arse, iar celorlalți să făurească din pietrele cele mai scumpe alți ochi în locul celor avuți.

Și cum a poruncit împăratul așa se și făcu. Privighetoarea avea acum alți ochișori, cizelați din piatră scumpă.

Dar nici puterea împăratului, nici știința vracilor și nici iscusința neîntrecută a meșterilor de nestemate nu au fost în stare ca, odată cu ochii cei din piatră scumpă, să redea bietei păsărele și bucuria fără de asemănare a luminii. Ea rămase pentru totdeauna învăluită în bezna cea mai neagră și cîntecele sale erau de o negrăită tristețe.

Ele pătrundeau dogoritoare în inima împietrită a tiranului, topindu-i pe neștiute stratul de nepăsare în care era învăluită ca într-o carapace de oțel.

Jalea păsării sfîșie inima împăratului și prefăcu în țăndări trufia și cruzimea sa. Intr-una din zile, slujitorii îl găsiră mort lîngă colivia oarbei înaripate, în timp ce aceasta își continua fără răgaz cîntul său.

Cuprinși de milă, oamenii luară pasărea și o duseră înapoi în grădină, unde îi dădură drumul printre tufele de iasomie și trandafiri sălbatici.

Se spune că de atunci viersul privighetorilor este plin de tristețe. Ele nu pot uita nenorocirea adusă surorii lor, de împăratul acela, numai pentru vina de a fi purtat un suflet de aur într-un strai sărac.

Așa procedează un pionier

—...oare a început? Astăzi trebuie să cîștige „Energia", altfel nu intră în „B". Poate că ceilalți băieți au și ajuns. Să merg mai bine pe aici, că-i mai aproape.

Preocupat de aceste gînduri, cu pasul grăbit, Eftimescu Virgil, pionier în clasa a V-a B de la Școala medie nr. 1 Baia-Mare, se îndreaptă spre terenul „23 August", unde avea să se desfășoare ultima întîlnire de fotbal din acest an. Mai avea doar vreo sută de pași pînă la stadion, cînd, ce să vezi? Lîngă drum zări un portmoneu. Se apropie și-l ridică.

— Dar cine l-o fi pierdut?

Incepu să-l cerceteze. După ce-l deschise, observă că în portmoneu, pe lîngă acte, se mai găsea și o frumoasă sumă de bani.

Se gîndi un moment ce să facă! Portmoneul trebuia să ajungă în mîna celui care l-a pierdut, așa că se hotărî să-l predea îndată Miliției.

In acest timp, din urmă îl ajunseră cîțiva băieți. Nu-i cunoștea și se vede că nici ei nu-l cunoșteau pe Eftimescu.

— Ce-ai găsit? Un portmoneu! se mirară aceștia. Și ce-i în el, îl asaltară necunoscuții cu o ploaie de întrebări. Să ne dai și nouă din bani, propuse unul Dar Eftimescu le-o tăie scurt.

— Nu! Nu vă amestecați! Eu l-am găsit și fac ce vreau cu el. Nu mai era timp de discuții, deoarece mai rămăsese puțin timp pînă la deschiderea meciului, așa că Eftimescu plecă să predea cît mai repede portmoneul Miliției.

Cînd ajunse la meci mai erau puține locuri libere. Dar iată că aici îl întîlni și pe tăticul său, căruia îi povesti întîmplarea.

— Cîți bani erau în portmoneu? îl întrebă acesta.

— 1.775 lei. I-am predat la Miliție.

— Ai procedat bine, îi spuse tatăl.

Posesorul portofelului cu actele și suma de 1.775 lei este tovarășul Orsovschi Vasile, de la Ocolul Silvic din Baia Mare.

Gheorghe SUSA
coresp. voluntar al Scînteii pionierului pentru reg. Baia Mare

Redacția și administrația: București, Piața Scînteii, tel. 7.61.00 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100. 114. Tiparul Intr. Poligrafică Nr. 2. str. Brezoianu Nr. 23—25.